

Amfiteátr nad Labem

ÚSTECKOU ZOO OBÝVAJÍ VSKUTKU NEOBVYKLÁ ZVÍŘATA – TŘEBA BABIRUSY

Chov zvířat nad korytem Labe má dlouhou tradici. Před sto lety zde vznikla soukromá ptačí rezervace se srnčí oborou. Moderní ústecká zoologická zahrada, která vyrostla na jejích základech, letos slaví kulaté jubileum počátku chovatelských snah na Mariánské skále. Od dob předválečného ptačího parku se ale změnila k nepoznání. Dnes nabízí návštěvníkům moderní pavilony i rozlehlé výběhy zasazené do členitého svahu nad řekou.

Orangutani bornejské patří mezi chovatelské chlouby ústecké zoo. Jejich pavilon je jednou z prvních expozic, se kterou se návštěvníci po vstupu do areálu setkají.

Naši nejbližší příbuzní, lidoopi, patří tradičně mezi nejoblíbenější chovance zoologických zahrad. Bohužel rovněž figurují na předních místech seznamů nejohroženějších živočichů naší planety. Ničení deštných pralesů na Borneu připravuje o životní prostor snad nejpodivnější ze všech lidoopů – orangutany s dlouhou rezavou srstí.

Uvítání od lesního muže

Odchov těchto lesních mužů, jak zní překlad jejich malajského pojmenování „orang-utan“, je obrovským úspěchem každé zoologické zahrady. Ústečtí chovatelé přitom slavili narození orangutaního mláděte hned třikrát. Plodní rodiče samičky Raji, osmiletého dorostence Ámose i loňského přírůstek samečka Budiho přitom sami pocházejí z nelegálního odchytu v bornejské přírodě.

V ústecké zoo si měli původně jen odkroutit povinnou karanténu po záchraně z rukou pašeráků, nakonec zde však k nemalé radosti zoologů zůstali natrvalo. Obývají nově zrekonstruovaný pavilon v blízkosti hlavního vchodu, kde je mohou návštěvníci pozorovat přes velkoplošné skleněné panely. Kromě pocitu bezprostředního kontaktu skla také zabraňují tomu, aby lidé nakazili své chlupaté příbuzné infekčními chorobami. Některé z nich pro nás samotné sice příliš nebezpečné nejsou, orangutany by však mohly i zahubit.

Bornejské lidoopi se mohou pochlubit méně barvitými sousedy z afrického kontinentu. K jejich pavilonu přiléhá expozice mandrilů, snad nejpestřejších příbuzných pavíánů. Dospělí samci imponují svým sokům červenomodře zbarveným rýhovaným oblíčkem, velkými špičáky a také modře zbarvenými genitáliemi. Kolekci neobvyklých živočichů v dolní části zoo doplňují i babirusy. Také u těchto bizarních příbuzných prasat se největší zvláštností honosí silnější pohlaví. Horní špičáky samců prorůstají vzhůru lebečními kostmi i kůží a vytváří impozantní zbraně – až pětadvacet centimetrů dlouhé „kly“. V přírodě babirusy obývají ostrov Celebes. Jsou tedy blízkými sousedy orangutanů v zoo i v divočině.